

Сорочук Наталія Ігорівна, асистент, Харківський національний автомобільно-дорожній університет, nat.sorochuk@yandex.ru

Твердохліб Сергій Павлович, старший викладач, Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Велієв Бахлул Ільяс, студент, Харківський національний автомобільно-дорожній університет, bogvelie@mail.ru

АНАЛІЗ СИСТЕМИ ВОДОВІДВЕДЕННЯ АЕРОДРОМУ МІЖНАРОДНОГО АЕРОПОРТУ «ХАРКІВ» ПІД ЧАС ЙОГО РЕКОНСТРУКЦІЇ

Аеродром міжнародного аеропорту «Харків» – це сучасний технічний комплекс з цілодобовим режимом роботи, що має злітно-посадкову смугу (ЗПС), систему руліжних доріжок (РД), пасажирські перони Е, К, L, М та ефективну радіонавігаційну систему, світлосигнальне обладнання, а також інженерні споруди спеціального призначення. На території аеропорту «Харків» існує система дощової каналізації закритого типу. Аеродром знаходиться у IV дорожньо-кліматичній зоні. Глибина залягання ґрунтових вод більша глибини промерзання ґрунту понад 2 м, тому відповідно до цієї умови відносяться до 1 типу гідрогеологічних умов. Конструкція аеродромного одягу запроектована без дренажних підвалін. У зв'язку з цим дренажна мережа на аеродромі Харків не передбачена. Водовідведення поверхневих вод здійснюється за допомогою водостічної мережі, яка складається з лотків закритого типу у кромках ЗПС. Через дощоприймальні колодязі по перепускам вода потрапляє в піскоуловлювачі і далі в магістральний колектор. Враховуючи те, що загальний ухил поверхні в районі аеродрому направлений з півночі на південь, північніше ЗПС запроектований ґрунтовий лоток, який розташований в межах літної смуги на відстані 75-80 м від осі ЗПС.

Між магістральною руліжною доріжкою (МРД) та ЗПС запроектований ще один ґрунтовий лоток, який знаходиться на відстані 90 – 120 м від осі ЗПС.

На пероні «К» прокладені дві смуги закритих дощеприймальних лотків. Поряд з лотками, під аеродромними покриттями, проходять водовідвідні колектори. Через колектори вода потрапляє у очисні споруди, розташовані у південній частині аеродрому. Після очистки вода по колектору скидається у водний об'єкт. Своєчасний і цілеспрямований збір і відведення стоків з поверхні аеродромних покриттів і подальше їх очищення від забруднень - одне з основних завдань підвищення технічного рівня, безпеки і зниження техногенного впливу на навколишнє середовище. Особливе місце в цій проблемі займають заходи, спрямовані на вдосконалення методології розробки оптимальних проектних рішень. Для збереження екологічного балансу на території і в водоймах, що знаходяться в безпосередній взаємодії з аеропортом, очищення поверхневих стоків є необхідністю. При цьому питання про застосування очисних споруд необхідно вирішувати з урахуванням цілого комплексу показників умов будівництва, таких як: природно-кліматичні, геологічні та гідрологічні характеристики, а також обраної системи водовідведення, надійності сполучення з нею споруд очищення стоків та ефективності функціонування як водовідвідних, так і очисних конструкцій.